

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie A. B.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 czerwca 2015 r.

na skutek zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 16 marca 2015 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł:

zażalenie pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 16 marca 2015 r. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, albowiem został złożony po upływie terminu zawitego 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany. Zażalenie to zostało rozpoznane przez Sąd Okręgowy w G. na posiedzeniu w dniu 24 marca 2015 r., choć jak wynika z zarządzenia z dnia 17 marca 2015 r. przedmiotem posiedzenia powinien być wniosek skazanego o „przywrócenie terminu do sporządzenia wniosku o uzasadnienie wyroku”, zaś pierwotnie wpisano do części wstępnej postanowienia z dnia 24 marca 2015 r., że chodzi o zażalenie na odmowę przywrócenia terminu. Następnie postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2015 r. sprostowano tę omyłkę, ale także w tym postanowieniu popełniono kolejną, gdyż postanowiono sprostować „komparycję wyroku”, choć w rzeczywistości chodzi o postanowienie. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia z dnia 24 marca 2014 r. wskazano, że przedmiotem rozpoznania jest zażalenie skazanego złożone w dniu „16 marca

2015 r.”, choć pismo skazanego opatrzone tą datą (tzw. prezentata Sądu) nie zawierało elementu zaskarżenia, a dotyczyło m.in. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Natomiast zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku skazany wniósł 18 marca 2015 r., a wpłynęło do Sądu Okręgowego w dniu 19 marca 2015 r. Wobec tego należy przyjąć, że to zażalenie było przedmiotem rozpoznania na posiedzeniu w dniu 24 marca 2015 r., skoro wpisano w komparycji postanowienia, że chodzi o zażalenie na „Zarządzenie up. Sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 16 marca 2015 r.”.

Niestety widoczny brak staranności w organizowaniu pracy orzeczniczej Sądu Okręgowego w G. doprowadził do wydania postanowienia z dnia 24 marca 2015 r. o utrzymaniu w mocy zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, choć Sąd ten nie był funkcjonalnie właściwy do jego rozpoznania (por. uchwałę SN z 27 lutego 2013 r., I KZP 26/12, OSNKW 2013, nr 4, poz. 27). Wobec tego w obrocie prawnym funkcjonuje orzeczenie rozstrzygające zażalenie. Tym samym doszło już do rozpoznania tej kwestii. Pomimo, że uczynił to Sąd funkcjonalnie niewłaściwy, brak jest podstawy prawnej do ponownego rozpoznania zażalenia przez Sąd Najwyższy.

Wobec tego zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania.